

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΙΑΤΡΟΥΣ

(Ἰδ. καὶ Ἐπετ. Ἐτ. Βυζ. Σπ. τόμ. Ε', σ. 300·338).

Γαλ. τόμ. ΙΒ', σ. 776 «Ἀπολλωνίου σκυλάκιον ἐπισήμως ἰατρούσαντος, τουτέστι τὸ ἱεράκιον κολλύριον τραχωματικὸν» καὶ σ. 783 «τὸ ἱεράκιον πρὸς ἀμβλυωπίαν κλπ.».

Περὶ τοῦ κολλυρίου τούτου διέλαβον ἐν ταῖς ἑμαῖς Adnotat. crit. et gramm. ad medicos Graecos σ. 16-7, κατέλεξα δὲ αὐτὸ εἰς τὰ ἀπὸ ὀνομάτων ζῶων καλούμενα φάρμακα. Ἀλλὰ παρὰ τῷ Γαληνῷ τόμ. ΙΒ', σ. 775 φέρεται «τοῦ Ἰέρακος τραχωματικὸν» (κολλύριον). Ὡστε τὸ κολλύριον τοῦτο δὲν εἶνε ὀνομασμένον ἀπὸ τοῦ ὑποκοριστικοῦ ὀνόματος ἱεράκιον, ἀλλ' ἀπὸ ὀνόματος ἀνδρός, διὸ γραπτέον εἶνε Ἰεράκειον. Οὔτω δὲ δέον εἶνε νὰ γράψωμεν καὶ παρ' Ἀλεξάνδρῳ τῷ Τραλλιανῷ τόμ. Β', σ. 43 Pusch. ἀντὶ τοῦ Ἡράκειον.

Γαλ. τόμ. ΙΓ'. σ. 609 «ἔοικότες τοῖς μετὰ τὸ σκίμποδος ὀδοιποροῦσι τυφλοῖς».

Οὐχὶ «μετὰ σκίμποδος», τουτέστι μετὰ κραβάτου (in lectica ὡς ἔχει ἢ Λατινικὴ μετάφρασις), ἀλλὰ «μετὰ σκίπωνος», δηλ. μετὰ βακτηρίας ἢ ῥάβδου, ἔγραψεν ἀναμφιβόλως ὁ Γαληνός. Ὅμοιον δ' ἀμάρτημα φέρεται παρὰ τῷ αὐτῷ τόμ. Γ', σ. 254 «ὥστε σκίμποδος ἔδειτο τὰ τοιαῦτα διερχόμενος χωρία», ἀποκατέστησε δὲ τὴν ὀρθὴν γραφὴν «ὥστε σκίπωνος ἔδειτο κλπ.» ὁ Κόντος ἐν τῇ Ἀθηνᾷ τόμ. Ζ', σ. 353, ὅστις διέλαβε καὶ περὶ τῆς πλημμελοῦς γραφῆς σκίμων καὶ σκήπων (αὐτόθι σ. 356-8).

Γαλ. τόμ. ΙΔ', σ. 267 «ἔστω δὲ ὁ οἶνος κάλλιστος, οἶος ὁ Φαλερῖνος γλυκὺς, ὁ μὴ Φαυστιανός, ἀλλ' ὁ δριμύς τε καὶ πᾶσι καλούμενος ἄκτος».

Γράφε «— — οἶος ὁ Φαλερῖνος, μὴ ὁ γλυκὺς Φαυστιανός, ἀλλ' ὁ δριμύς κλπ.» Ἰδ. τὰς ἑμάς Adnot. σ. 75.

Γαλ. τόμ. ΙΔ', σ. 307 «ἐπιμελῶς δὲ τὰς σάρκας ἰστᾶν δεῖ, ἵνα μὴ διάλθῃ ἄκανθα».

Νομίζω ὅτι οὐχὶ ἰστᾶν, τουτέστι σταθμαῖσθαι (ponderare κατὰ τὴν Λατινικὴν μετάφρασιν), ἀλλὰ διιστᾶναι ἢ διιστᾶν εἶνε ἡ γνησία γραφή.

Γαλ. τόμ. ΙΔ', σ. 675 «τινά δὲ ἐκ περιπτώσεώς φασιν ἐπινενοῆσθαι, ὡς τὸ παρακεντεῖν τοὺς ὑποκεχυμένους, ἐκ τοῦ περιπεσεῖν αἶγα, ἣτις ὑποχυθεῖσα ἀνέβλειψεν, ὄξυσχοῖνου ἐμπαγείσης εἰς τὸν ὀφθαλμόν».

Οὐχὶ τὸ περιπεσεῖν ἀλλὰ τὸ παραπεσεῖν, τουτέστι σφαλῆναι, νομίζω ὅτι ἀρμόζει τῷ λόγῳ ἐν τῷ προκειμένῳ χωρίῳ.

Ἄετ. Γ', σ. 55 α' «ποίει ἐρεβίνθου καλοῦ μέγεθος».

Γρ. «ἐρεβίνθου μεγάλου μέγεθος», ὡς φέρεται ἐν σ. 54 β' «ποίει ἐρεβίνθου μεγάλου μέγεθος».

Σεβήρος παρὰ τῷ Ἀετίῳ Ζ', σ. 131 β' «περὶ τραχωμάτων καὶ δασυμάτων, συκώσεων καὶ τύλων».

Τὸ ὀρθῶς ἔχον εἶνε δασυσμάτων. Πρβ. δασυσμός. Ἡ ἐσφαλμένη αὕτη γραφή κατεχωρίσθη καὶ ἐν τῷ Λεξικῷ τῶν Liddell - Scott - Jones: «δᾶσυμα - - - = τράχωμα, Sever. ap. Αἒτ. 7.45». Ἄλλ' ἐκ τοῦ δασύνω μόνον ὁ τύπος δᾶσυμα δύναται νὰ παραχθῇ: πρβ. ἡδύνω - ἡδυσμα, λαμπρύνω - λάμπρυσμα, μολύνω - μόλυσμα, κτλ.

Ὁ αὐτὸς αὐτόθι «ἐπ' ἐκείνων μὲν γὰρ δασύτερα καὶ τραχύτερα καὶ ἐννομότερα φαίνεται ἐκστραφέντα τὰ βλέφαρα, ἐπὶ δὲ τούτων ὥσπερ τινὰ κέγχρηγ. ἦν ὀρόβια μικρὰ ὀρᾶς ἐπανιστάμενα τῶν βλεφάρων ἐντός».

Γραπτέον «...τραχύτερα καὶ ἐναιμότερα φαίνεται» καὶ «ἐπὶ δὲ τούτων ὥσπερ τινὰς κεγχραμίδας ἢ ὀρόβια μικρὰ κτλ.». Πρβ. Γαλ. τόμ. ΙΔ', σ. 770 «τραχέα δὲ τὰ βλέφαρα λέγεται, ὅταν ἐκστραφέντα ἐναιμότερα φαίνηται καὶ τραχύτερα καὶ σαρκωδέστερα καὶ κεγχραμίσιν ὁμοια». Ὁρειβ. τόμ. Ε', σ. 715 (= CMG VI 3, σ. 448, 19) «πρὸς βλέφαρα παχέα καὶ ὕφαιμα καὶ κεγχραμίδων ὑπόπλευα». Φέρεται δὲ καὶ παρὰ τῷ Λέοντι σ. 131 Egm. «τραχώματα λέγονται, ὅταν ἐκστρέψας τὰ βλέφαρα ἴδης ἐν αὐτοῖς κεγχραμίδας τινὰς, οἷαι αἱ τῶν συκῶν εἰσιν (γρ. σύκων εἰσίν)». Σημειωτέον δὲ πρὸς τούτοις ὅτι γραπτέον εἶνε καὶ παρὰ τῷ Ἀετίῳ ΙΓ', σ. 116,23 «σύκων λιπαρῶν κεκομμένων ὥστε τὰς κεγχραμίδας μὴ φαίνεσθαι» ἀντὶ τοῦ «ὥστε τὰς κεγχριδὰς μὴ φαίνεσθαι». Ἐχω δὲ νὰ παρατηρήσω ὅτι ἐν τῷ Λεξικῷ τῶν Liddell - Scott - Jones ἐν λ. κεγχραμὶς 3 («pl., trachomata of the eye») μνημονεύεται μόνον τὸ χωρίον τοῦ Ὁρειβασίου.

Ἄετ. Δ', σ. 68 β' «ἀμύδαλα λελεπτυσμένα».

Οὐχὶ λελεπτυσμένα ἀλλὰ λελεπισμένα εἶνε ἡ γνησία γραφή. Ἐν δὲ Σ', σ. 106 β' (ἐν τῷ περὶ πιτυριάσεως) φέρεται «ἀμυγδαλοῖς πικροῖς λελευκασμένοις μεθ' ὕδατος ἢ ὄξους λεάνας χρῶ», ἀλλὰ παρὰ τῷ Γαληνῷ

τόμ. IB', σ. 461 κεῖται «ἀμυγδάλοις πικροῖς λελεπισμένοις μεθ' ὕδατος ἢ ὄξους σμῶ». Παρὰ δὲ τῷ Αἰγινήτῃ Παύλῳ CMG XI, 1 σ. 245, 23 ἀπαντᾷ «ἀμύγδαλα πικρὰ λελευκασμένα», ἀλλ' εἰς κῶδιξ ἔχει τὴν γραφὴν λελεπισμένα. Καὶ ἐν σ. 189, 10 (ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῷ ἐπιγεγραμμένῳ «πρὸς ὀδύνας τὰς μεγίστας καὶ πῦον καὶ δυσηκοῖας») φέρεται «ἀμύγδαλα λελευκασμένα κ'», ἀλλὰ παρὰ τῷ Γαληνῷ τόμ. IB', σ. 610 (ἐν τῷ κεφαλαίῳ «περὶ δυσηκοῖων καὶ ἤχων») κεῖται «ἀμύγδαλα πικρὰ λελεπισμένα κ'». Πρβ. καὶ τόμ. ΠΓ', σ. 331 «ἀμυγδάλων λελεπισμένων». Παρατηρητέον δὲ ὅτι Δίφιλος ὁ Σίφιnios παρὰ τῷ Ἀθηναίῳ Β', σ. 54 a λέγει «τούτων δὲ (τουτέστι τῶν καρύων τῶν βασιλικῶν) τὰ ἀπαλὰ ἔτι καὶ λελευκασμένα εὐχολότερα κλπ.» καὶ «τὰ δὲ ἀπαλὰ (τουτέστιν ἀμύγδαλα) καὶ πλήρη καὶ λελευκασμένα γαλακτώδη ὄντα κλπ.». Ἴσως δὲ καὶ ἐνταῦθα ἢ ὀρθῆ γραφῇ εἶνε λελεπισμένα. Ὡς νομίζω δ', ἡ γραφὴ λελευκασμένα ἐν πᾶσι τοῖς μνημονευθεῖσι χωρίοις προῆλθεν ἐκ τούτου, ὅτι τὰ λελεπισμένα ἀμύγδαλα καὶ κάρυα εἶνε λευκά.

Ἄετ. Θ', σ. 367, 23 «ποτιστέον πρὸ τροφῆς τοὺς μὲν παῖδας μύξης ἀφέψημα σὺν ἡδυόσμῳ».

Περὶ τοῦ χωρίου τούτου ἐν τῇ «Βυζαντίδι» τόμ. Β', σ. 535-6 ἔγραψα τὰδε: «Ἴσως γραπτέον «μύξτων ἀφέψημα» πρβ. Ὁρειβ. τόμ. Δ', σ. 573 «τοὺς μὲν παῖδας ποτιστέον μύξτων ἀφεψήματι μετὰ ἡδυόσμου», καὶ Ἄετ. Θ', 293, 23 «μετὰ μύξτων ἀφεψήματος». Ἄν δέ τις μὴ ἐγκρίνη τὴν μεταβολὴν ταύτην, πάντως ὀφείλει νὰ γράψῃ «μύξων ἀφέψημα». Μύξα ἢ μύξάρια λέγονται οἱ καρποὶ τοῦ φυτοῦ, ὃ καλεῖται μύξέα (Corp. pap. Herm. Wessely 7, 2 καὶ 28, 15). Νῦν δὲ δύναμαι μετὰ βεβαιότητος νὰ εἶπω ὅτι ἡ γνησία γραφὴ εἶνε παρὰ μὲν τῷ Ἀετίῳ Θ', σ. 367, 23 «μύξων ἀφεψήματι», παρὰ δὲ τῷ Ὁρειβασίῳ «μύξων ἀφεψήματι» ἀντὶ τοῦ «μύξτων ἀφ.», τεκμαιρόμενος ἐκ τῶν φερομένων παρὰ Παύλῳ τῷ Αἰγινήτῃ CMG IX 1, σ. 383, 24 «προποτιστέον τοίνυν αὐτοὺς τῷ τε τῶν χαμαιμήλων ἀφεψήματι καὶ τῷ τῶν ὀνομαζομένων μύξαρίων ἢ αὐτὰ δοτέον ἐσθίειν τὰ μύξάρια καθηψημένα». Νομίζω δὲ ὅτι καὶ ἐν σ. 283, 31 καὶ 368, 27 τοῦ Θ' λόγου τοῦ Ἀετίου γραπτέον εἶνε «μύξων ἀφέψημα» καὶ «ἐν ἀφεψήματι μύξων» ἀντὶ τῶν ἐκδεδομένων ὑπὸ τοῦ Ζερβοῦ «μύξων ἀφέψημα» καὶ «ἐν ἀφεψήματι μύξων». Ἐν δὲ σ. 294, 19 τάντιγράφα ἔχουσι τὴν γραφὴν «μύσκλης ὀστέον». Ὁ Ζερβὸς διώρθωσε τὸ χωρίον γράψας «μύξων ὀστέα», ἐγὼ δὲ εἵκασα ὅτι λανθάνει ἄλλο τι, οἷον «μεσπίλου ὀστέον». Τὸ ὄνομα μέσπιλον παραφθαρὲν ἐγένετο μούσπουλον καὶ μοῦσκλον (ἴδ. Δουκαγγίου Γλωσσ. σ. 964 λ. μοῦσκλα καὶ μουσκλίον καὶ σ. 965 λ. μούσπουλον), νῦν δὲ λέγεται μούσκουλο, καὶ μέσκουλο καὶ μούσμουλο. Ὁ δὲ Διοσκορίδης λέγει τόμ. Α', σ. 169

Kühn «μέσπιλον – – – καρπὸν φέρον μικρὸν μήλω ὅμοιον, ἤδύν, ἔχοντα τρία ὀστάρια ἔνδοθεν, ἀφ' ὧν καὶ τρίκοκκόν τινες ὀνομάζουσιν». Παρὰ δὲ τῷ Αἰγινήτῃ Παύλῳ Β', 51 (= CMG IX 1, σ. 121, 31) ἔξεδωκεν ὁ Heiberg «καλῶς ποιεῖ καὶ δαμασκηναὶ καὶ μυσκλίου (τοῦτο δὲ ἔστιν ἡ μύξα) τὰ ὀστέα διακρατούμενα κλπ.». Ἄλλὰ παρὰ τῷ Ὁρειβασίῳ Συν. πρὸς Εὐστ. 5', 43 (= CMG VI 3, σ. 208, 11) κεῖται «καλῶς ποιεῖ καὶ δαμασκηνοῦ καὶ μυσκλίου τὰ ὀστέα διακρατούμενα», παρὰ δὲ τῷ Ἀετίῳ Ε', σ. 94 β' «καὶ δαμασκήνου (-ηνοῦ) δὲ ἡ μύξα ῥίων (-ίου) τὸ ὀστέον κατεχόμενον ἐν τῷ στόματι παραμυθεῖται». Ἔτι δὲ ἀπαντᾷ παρὰ μὲν τῷ Ὁρειβασίῳ CMG VI 3, σ. 208, 6 «βέλτιον δ' ἐνεργεῖ μύσκλον τῷ λινοσπέρμῳ ἐγκαθηρημένον» παρὰ δὲ τῷ Αἰγινήτῃ Παύλῳ β' 51 (CMG IX 1, σ. 121, 26) «βέλτιον δ' ἐνεργεῖ μύξιον τῷ λινοσπέρμῳ συγκαθηρημένον». Πιθανὸν δὲ μοι φαίνεται ὅτι γραπτέον εἶνε ἐν τοῖς μνημονευθεῖσι χωρίοις μύξα ῥίου καὶ μύξάριον ἀντὶ τοῦ μύσκλου καὶ μύσκλον.

Ἄετ. ΙΕ', σ. 39, 10 «τὰ παχύτερα τῶν ἑλκῶν ἰᾶσθαι».

Ἄντι τοῦ παχύτερα οἱ κώδικες ΒV ἔχουσι τὴν γραφὴν πολυχειλα, παρὰ δὲ τῷ Γαληνῷ τόμ. ΙΓ', σ. 491 κεῖται «τὰ παχύχειλα τῶν ἑλκῶν ἰᾶσθαι».

Ἄετ. ΙΕ', σ. 41, 15 κξ. «ἡ διὰ βοτανῶν κεφαλική. Αὕτη ἄνευ τρήσεως ἀφίστησι λεπίδας, ἀνάγει ὀστᾶ διεφθορότα· ἐπίξυε δὲ τὰ ὀστᾶ καὶ ἐπίπαττε κλπ.».

Γρ. «ἐπιξύει δὲ τὰ ὀστᾶ ἐπὶ ποσόν», ὡς φέρεται παρὰ τῷ Γαληνῷ τόμ. ΙΓ', σ. 863 ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῷ ἐπιγραφομένῳ «ἡ διὰ βοτανῶν Κρίτωνος».

Ἐν τῷ αὐτῷ κεφαλαίῳ τοῦ Ἀετίου σ. 42, 1-2 ἔξεδωκεν ὁ Ζερβὸς «ποδαγωγικοῖς ἀρμόζει καὶ τοὺς τόφους αὐτῶν διαλύει» μετὰ τῆς ὑποσημειώσεως: «πώρους» ἀντὶ «τόφους» Α. πόρους Φ». Ἄλλὰ παρὰ τῷ Γαληνῷ ἐν τῷ μνημονευθέντι τόπῳ ἀπαντᾷ «ποδαγωγικοῖς ἀρμόζει, πώρους διαλύει, οὐχὶ «τόφους».

Ἄετ. ΙΕ', σ. 49, 12 κξ. «Τυρία ἀνεπίδετος. Ποιεῖ πρὸς τὰς μεγάλας διαιρέσεις».

Ἄνάγνωθι «ποιεῖ πρὸς τὰς <μῆ> μεγάλας διαιρέσεις». Πρβ. Δαμοκράτη παρὰ τῷ Γαληνῷ τόμ. ΙΓ', σ. 915 κξ. «τούτοις ἀκολούθως βούλομ' ἐμπλάστρον φράσαι | ἀνεπιδέτων χρήσεις τε καὶ τὰς συνθέσεις. | ποιοῦσι πρὸς τὰς μῆ μεγάλας διαιρέσεις | – – – ἐμπλαστον εὐπόριστον, εὐχρουν, δραστηκῆν, | καλῶ δὲ Τυρίαν λαμβάνει γὰρ πορφύρας | τὸ χρῶμα Τυρίας, ἀν γέννηθ' ὄν δεῖ τρόπον». Σημειωτέον δὲ ὅτι τὸ β' κεφάλαιον τοῦ Ζ' βιβλίου τοῦ Γαληνοῦ Περὶ συνθέσεως φαρμάκων τῶν κατὰ γένη ἐπι-

γράφεται «αἱ ὑπὸ Δαμοκράτους γεγραμμένα πολύχρηστοι. Τυρία ἀνεπί-
δετος».

Ἄετ. ΙΕ' σ. 61, 3 «ἡ δι' ἰτεῶν λυτή, ὡς Κρίτων καὶ Ἡρόδοτος».

Ἐκδότης ὑποσημειοῦται: «ἡ δι' ἰτεῶν λυτή ὡς Κρίτων κλπ. Φ. λιτή
ΛΠ». Μόνη ἡ γραφή λιτή ἔχει ὀρθῶς. Πρβ. Γαλ. τόμ. ΙΓ', σ. 801 «ἡ δι' ἰτεῶν
λιτή, ὡς Ἡρόδοτος» καὶ σ. 814 «λιτήν Ἰκέσιον». Ὅρειβ. CMG VI, 3,
σ. 63, 15 «χλωρὰ λιτή».

Ἄετ. ΙΕ', σ. 63, 10 κέξ. «Μοσχίονος καταγματική. Φάρμακον ἐπιτετευ-
γμένον πρὸς τοὺς νεοτρώτους καὶ πρὸς διακοπὰς τῶν νεύρων καὶ τὰς μετὰ
παραθλάσεως διαιρέσεις».

Οὐχὶ παραθλάσεως ἀλλὰ περιθλάσεως εἶνε ἡ ἀληθὴς γραφή.
Οὕτως ἀπαντᾷ παρὰ τῷ Γαληνῷ τόμ. ΙΓ' σ. 537 «Μοσχίονος καταγματική,
φάρμακον ἐπιτετευγμένον πρὸς τὰ νεότρωτα καὶ διακοπὰς νεύρων καὶ τὰς
μετὰ περιθλάσεως διαιρέσεις» (παρατηρητέον δὲ ὅτι καὶ παρὰ τῷ Ἀετίῳ
ὁ κῶδιξ Φ ἔχει τὴν γραφὴν τὰ νεότρωτα, τουτέστι νεότρωτα ἀντὶ τῆς
τοῦς νεοτρώτους). Παρὰ τῷ αὐτῷ Γαληνῷ τόμ. ΙΓ', σ. 646-7 εἶνε ἐκδε-
δομένον «ἡ δὲ λέξις αὕτη, καθ' ἣν ὁ Ἀσκληπιάδης ἔγραψεν, ἔστιν ἡδε.
Μοσχίονος καταγματική· φάρμακον ἐπιτετευγμένον πρὸς τὰ νεότρωτα καὶ
διακοπὰς τῶν νεύρων καὶ τὰς μετὰ θλάσεως διαιρέσεις». Ἄλλ' ἕκ τῶν
ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἰρημένων εἶνε πρόδηλον, ὅτι καὶ ἐνταῦθα γραπτέον εἶνε
«τὰς μετὰ περιθλάσεως διαιρέσεις». Ἀπαντᾷ δ' ἔτι ἡ λέξις περιθλάσις
καὶ σ. 643 «ποιεῖ πρὸς νύγματα, περιθλάσεις, κλπ.» καὶ σ. 647 «πρὸς
τὰς τῶν διδύμων περιθλάσεις» καὶ σ. 803 «ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς τὰς μετὰ
περιθλάσεως διαιρέσεις» καὶ σ. 804 «πρὸς νεύρων καὶ μυῶν διακοπὰς καὶ
περιθλάσεις» καὶ σ. 1020 καὶ 1023 καὶ παρὰ τῷ Ἀετίῳ ΙΕ' σ. 9-10
«πρὸς νεύρων καὶ μυῶν καὶ χόνδρων διακοπὰς καὶ περιθλάσεις» καὶ παρὰ
τῷ Σωρανῷ πολλάκις. Ἰδ. καὶ Θησ. Στεφ. ἐν λ.

Ἄετ. ΙΕ', σ. 128, 1 «ἄλλη (τουτέστιν ἔμπλαστρος) Ἀσκληπιάδου ῥοδίνη
καλουμένη».

Ὁ κῶδιξ V ἀντὶ τοῦ ῥοδίνη ἔχει τὴν γραφὴν Ῥοδιακή, αὕτη δ', ὡς
φαίνεται, εἶνε ἡ ὀρθή. Πρβ. Γαλ. ΙΓ', σ. 448 «πρώτην δὲ τούτων ἀπασῶν,
ὧν εἶπεν, ἔγραψεν ὁ Ἀσκληπιάδης, ἣν ὀνομάζει Ῥοδιακήν». Σημειωτέον
δ' ὅτι ἐν τῇ συνθέσει τῆς ἐμπλάστρου ταύτης παρὰ μὲν τῷ Γαληνῷ φέρεται
«καὶ κοτύλην α' καὶ ἡμίσειαν ἐλαίου» παρὰ δὲ τῷ Ἀετίῳ ἔξεδωκεν ὁ Ζερ-
βὸς «ἐλαίου λευκοτάτου λίτρων μίαν καὶ ἡμίσειαν».

Ἄετ. ΙΓ' σ. 109, 24 (ἐκ τοῦ Σωρανοῦ) «ἡ γὰρ τέκνων ἀποβολῆς προ-
αγγελθείσης».

Γραπτέον «προσαγγελθείσης», ὡς φέρεται παρὰ τῷ Σωρανῶ CMG IV, σ. 148, 4. Πρβ. Παῦλ. Αἴγ. Γ', 72 (CMG IX 1, σ. 289, 28) «οἶον ἀποβολῆς τέκνων ἀπαγγελθείσης».

Ἄέτ. ΙϚ', σ. 114, 7 «ἢ καστόριον λείον σὺν ὕδατι ἀνηλειμμένῳ ἐρίῳ ἐντιθέσθαι ὁμοίως τῷ δακτύλῳ».

Ἄντι τοῦ ἐσφαλμένου ἀνηλειμμένῳ ἔγραψα ἀνειλημμένῳ ἐν ταῖς «Κριτ. καὶ γραμμ. παρατ. εἰς τοὺς Ἑλληνας ἰατροὺς» σ. 185 (13). Ἄλλὰ νομίζω ὅτι ὀρθότερον εἶνε νὰ γραφῆ κατ' αἰτιατικὴν ἀνειλημμένον ἀναφερομένην εἰς τὴν λέξιν καστόριον. Πρβ. Γαλ. τόμ. ΙΔ', σ. 660 «ἀνειλημμένον πορφυρέῳ ἐρίῳ τὸ νάρδιον μύρον ἐπιτιθέσθαι θερμόν». Οὐκ ὀλίγη δὲ χρῆσις γίνεται ὑπὸ τῶν ἰατρῶν τοῦ ἀναλαμβάνειν-ἀναλαμβάνεσθαι ἐρίῳ ἢ ἐρίοις ἢ ἐν ἐρίῳ ἢ δι' ἐρίων ἢ μετ' ἐρίου, οἶον Ἄρχιγ. παρ' Ἀετίῳ Η', σ. 173 β' «θερμανθέντα δὲ ταῦτα καὶ ἐρίῳ μαλακῶ ἀναληφθέντα». Διοσκ. τόμ. Β'. σ. 296 Spr. «πήγανον σὺν μέλιτι ἐν ἐρίῳ ἀναληφθέν». Γαλ. τόμ. ΙΑ', σ. 82 «καὶ ταῦτ' ἀναλαμβάνειν ἐρίοις ῥυπαροῖς». ΙΔ', σ. 485 «γλήχωνα λεῖον ἀναλαβὼν ἐρίῳ καθαρῶ». Ἄέτ. Ϛ', 95 β' «ἀναλαμβάνοντες ἐρίῳ τὸ ἡμέτερον φάρμακον» καὶ Η', σ. 173 β' «γλυκὺς... ἐρίοις οἰσυπηροῖς ἀναλαμβανέσθω» καὶ ΙΒ', σ. 11, 7 «ἀναλαβὼν τὸν χυλὸν ἐρίοις οἰσυπηροῖς» καὶ σ. 71, 10 «ἐρίοις οἰσυπηροῖς ἀναλαμβανομένων» καὶ ΙΕ', σ. 23 κξ. «ἀναλαμβάνεται δὲ ταῦτα θερμανθέντα οἰσυπηροῖς ἐρίοις... αὐτὸν τὸν οἶσυπον... ἀναλάμβανε τοῖς παρατυχοῦσιν ἐρίοις» καὶ ΙϚ', σ. 23, 12 «τοῦτο ἐρίῳ ἀναλαβὼν» καὶ σ. 42, 4 «τὰ εἰρημένα φάρμακα ἀναλαμβάνουσαν ἐρίῳ μαλακῶ» καὶ σ. 43, 4 «ἕκαστον.. ἐρίῳ ἀναλαμβάνοντας» καὶ σ. 66, 15 «ἐρίῳ ἀπαλῶ ἀναλαβὼν» καὶ σ. 139, 21 «ἀναλαβὼν ἐρίῳ». Ἄλέξ. Τραλλ. τόμ. Β', σ. 549 «ἀναλαμβανέσθω δι' ἐρίων» καὶ σ. 91 «σχιστὴν σὺν ὄξει... ἀναλάμβανε μετ' ἐρίου τρυφεροῦ». Θεοφ. Νόνν. τόμ. Α', σ. 288 «στυπτηρίαν... ἀναλάμβανε μετὰ ἐρίου τρυφεροῦ», κτλ. Σημειωτέον δ' ὅτι ὁ Γαληνὸς λέγει τόμ. ΙΒ', σ. 797 καὶ τόμ. ΙΔ', σ. 347 «ἐρίῳ καθαρῶ προσαλαμβανόμενον».

Ἄλέξ. Τραλλ. τόμ. Α', σ. 333 «κερηῆσθαι καὶ ἄρτω εἰς οἶνον κεκραμένῳ» καὶ σ. 613 «ἄρτον ἐπιδίδου εἰς οἶνον κεκραμένον».

Γραπτέον εἰς οἶνον βεβρεγμένῳ» καὶ «εἰς οἶνον βεβρεγμένον». Πρβ. σ. 355 «καὶ ἄρτω βεβρεγμένῳ εἰς ὕδωρ» καὶ σ. 523 «ἄρτον εἰς θερμὸν ὕδωρ βεβρεγμένον ἐπιδίδου». Τόμ. Β', σ. 251 «προσφέρουσι τὸν τε ἄρτον εἰς οἶνον βεβρεγμένον» καὶ σ. 317 «καὶ ἄρτω ἀποβεβρεγμένῳ ἐν αὐτῶ». Ὅρειβ. τόμ. Γ', σ. 564 «καὶ ἄρτον ἐν οἴνῳ βεβρε-

γμένον». Τόμ. Α΄, σ. 301 «ἀποβρεχέσθω δὲ ὕδατι θερμῷ.. τοῦ ἄρτου.. τὸ ἐνδοθεν». Ἀέτ. ΙΒ΄, σ. 70,15 «ἄρτου βραχέντος οἴνω». Ἀλέξ. Τραλλ. τόμ. Α΄, σ. 555 «ἄρτον δίδου βραχὺν ἀποβρέχων εἰς οἶνόμελι». Τόμ. Β΄, σ. 251 «ἄρτον εἰς οἶνον βραχέντα διδόναι τροφήν» καὶ σ. 293. 295. Περὶ δὲ τῆς συντάξεως βρέχειν (ἀποβρέχειν κλπ.) — βρέχσθαι (ἀποβρέχεσθαι) εἰς τι ἴδ. τὰς ἐμάς Adnot. σ. 27-28 καὶ παρατήρησιν εἰς Κρίτωνα παρὰ Γαλ. ΙΒ΄, σ. 817 ἐν Ἑπ. Ἑτ. Βυζ. Σπ. τόμ. Ε΄, σ. 315.

Ἀλέξ. Τραλλ. τόμ. Α΄, σ. 397 «ἐπιβλέπων εἰς ἅπαντα».

Γράφε «ἀποβλέπων εἰς ἅπαντα», ὡς φέρεται τόμ. Β΄, σ. 527 «ἀποβλέπων καὶ εἰς ἅπαντα». Πολλὴν δὲ χρῆσιν ποιεῖται ὁ Ἀλέξανδρος τοῦ ἀποβλέπειν εἰς τι ἢ πρὸς τι, οἶον τόμ. Α΄, σ. 397 «ἀποβλέποντας πρὸς τὴν δύναμιν τοῦ κάμνοντος». σ. 425 «πρὸς ἕκαστον εἶδος ἀποβλέποντα». σ. 467 «πρὸς ἕκαστον... ἀποβλέποντας». σ. 469 «ἀποβλέποντα πρὸς τε τὴν ἡλικίαν καὶ ὥραν (γρ. <τὴν> ὥραν)». Τόμ. Β΄, σ. 5 «πρὸς αὐτὴν ἀποβλέποντα». σ. 127 καὶ σ. 135 «πρὸς τοὺς καιροὺς ἀποβλέποντας». σ. 137 «πρὸς τὴν τοῦ πάσχοντος δύναμιν καὶ τὴν ἔξιν ἀποβλέποντας». σ. 157 «πρὸς τὴν δύναμιν αἰὶ ἀποβλέπων». σ. 167. 173. 243. 389. 395. 419. 445. Ἐν δὲ σ. 395 ἀπαντᾷ «εἰς ὅσα καὶ ὁ σοφὸς γέρων ἐδίδαξεν ἀποβλέπειν». Πρβ. σ. 231 «πρὸς τὴν δύναμιν ἀφορῶντας καὶ τὴν φύσιν αὐτὴν τοῦ πάθους» καὶ σ. 333 «πρὸς τὴν δύναμιν ἀφορῶντας τοῦ κάμνοντος». Περὶ δὲ τῆς συγχύσεως τῆς ἀπὸ καὶ τῆς ἐπὶ προθέσεως ἴδ. παρατήρησιν εἰς Κρίτωνα παρὰ Γαλ. τόμ. ΙΒ΄, σ. 817 καὶ εἰς Γαλ. τόμ. Η΄, σ. 341 ἐν Ἑπ. Ἑτ. Βυζ. Σπ. τόμ. Ε΄, σ. 300 καὶ 315.

Ἀλέξ. Τραλλ. τόμ. Β΄, σ. 425 «καὶ ποίει πυρήνων ἢ στροβιλίων μεγέθει».

Γράφε «πυρήνων ἢ στροβιλίων μεγέθει». Πρβ. Ὁρειβ. τόμ. Δ΄, σ. 599,30 «τροχίσκους θέρων μεγέθει ἔχοντας». Διοσκ. Δ΄, 162 (165) «συναναπλάσσουσιν ὀροβιαῖα μεγέθει». Ἀέτ. ΙΕ΄, σ. 54,13 «ἔμβαλε τὴν ἄσφαλτον ἕως (οἱ κώδικες VW ὀρθῶς «εἰς») κυμαῖα μεγέθει (ὁ κῶδ. V κυάμου μέγεθος) καὶ ΙΣ΄, σ. 19,9 «ἀνάπλασε κριθῆς μεγέθει». Ὁρθῶς δ' ἔχει ἢ δοτικὴ μεγέθει παρὰ τῷ Διοσκορίδῃ Β΄, 160 «μεγέθει κυμαῖα» καὶ παρ' Ἀλεξάνδρῳ τῷ Τραλλιανῷ τόμ. Β΄, σ. 265 «καταπότια ὀροβιαῖα μεγέθει». Ἴσως δὲ πρὸ τῆς λέξεως «πυρήνων» πρέπει νὰ προστεθῇ γενικὴ τινος ὀνόματος, οἶον «<ἐλαίας> πυρήνων».

Ε. Α. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΣ